

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 mai 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Constantin Alerguș,

Judecătorii – Anatolie Țurcan, Svetlana Filincova, Ala Cobăneanu, Nina Vascan,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de inculpatul Bulat Ghenadie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Bulat Ghenadie XXXXX,

născut la XXXXXX, originar din s. XXXXXX, r-nul XXXXX, domiciliat în s. XXXXXX, r-nul XXXXX

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 18.09.2012-până la 07.12.2012; de la 23.02.2015-până la 09.06.2016; (instanța de fond);

2. de la 04.01.2013-până la 25.06.2014; de la 16.12.2014-până la 11.02.2015; de la 12.07.2016-până la 03.05.2017; (instanța de apel);

3. de la 22.08.2014-până la 11.11.2014; de la 26.07.2017-până la 08.05.2018; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 07 decembrie 2012, procesul penal în privința lui Bulat Ghenadie, învinuit în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, a fost încetat, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, deoarece de către organul de urmărire penală a fost încălcată competența de exercitare a urmăririi penale.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că potrivit rechizitoriului, Bulat Gh. a fost învinuit pentru faptul că, activând în calitate de șef al Oficiului de Executare Telenești și fiind în virtutea funcției deținute persoană cu funcție de răspundere cu calitatea de persoană publică căreia într-o instituție de stat i s-au acordat permanent, prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrative de dispoziție, având în conformitate cu fișa postului responsabilitatea executării juste a documentelor executorii, și-a depășit vădit limitele împuternicirilor acordate prin lege, manifestate prin următoarele acțiuni:

La 17 februarie 2010, executorul judecătoresc din cadrul Oficiului de Executare Telenești, Donos G., a primit spre executare titlul executoriu nr. 2-958,

eliberat de Judecătoria Telenești la 10.11.2009, privind încasarea datoriei în sumă de 14 139 Euro de la Domnișoru V. în beneficiul lui Popovici A. În vederea asigurării executării hotărârii judecătorești la 26.07.2010, executorul Donos G. prin procesul –verbal de sechestru și încheierea adoptată în acest sens, a aplicat sechestru pe bunul imobil disco-barul „La Ventura” ce-i aparținea cu drept de proprietate lui Domnișoru V., evaluând bunul la suma de 159 537 lei.

Urmare a aplicării sechestrului, la 30.07.2010 cet. Domnișoru V. a depus în instanța de judecată o cerere împotriva actelor executorului judecătoresc Donos G. referitor la aplicarea sechestrului din 26.07.2010, iar la 19.08.2010, contestația depusă de cet. Domnișoru V. a fost respinsă.

Ulterior, Bulat Gh. acționând contrar prevederilor art. 122 alin. (2) Cod de executare (red. 2005) ce stabilește, că contestarea actelor executorului judecătoresc suspendă vânzarea bunului sechestrat până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive, art. 402 alin. (1) Cod procedură civilă, potrivit căruia termenul de 20 zile pentru declararea recursului din data adoptării hotărârii motivate și art. 403 Cod procedură civilă, care prevede că recursul suspendă executarea hotărârii, neținând cont de faptul că hotărârea judecătorească din 19.08.2010 nu era definitivă, la 27.08.2010 a admis și a înaintat spre publicare în ziarul local „Cuvîntul” nr. 32, anunțul cu privire la desfășurarea licitației publice cu strigare la 10.09.2010, la care urma să fie expus spre vânzare bunul sechestrat - barul „La Ventura” cu suprafața de 452 m² cu prețul inițial de vânzare de 159 537 lei. Drept rezultat, la 06.09.2010, executorul Donos G. a emis o încheiere privind organizarea licitației prin care dispune desfășurarea ei pentru vânzarea bunului sechestrat.

La 07.09.2010, Gh. Bulat, în calitate de persoană cu funcție de răspundere, fără a ține cont de faptul că, în corespundere cu prevederile art. 126 alin. (2) lit. a) Cod de executare (red. 2005), doritorii de a participa la licitație urmează să prezinte cererea de participare cu indicarea prețului propus pentru bunul scos la licitație, a acceptat pentru participare la licitație cererile cu nr. 1056 și 1055, depuse de Rebeja M. și Nicoară P., ce nu conțineau informația referitor la prețul propus.

Totodată, în funcția deținută de șef al Oficiului de Executare Telenești, fiind persoană cu funcție de răspundere, Bulat Gh. a ignorat necesitatea verificării rezonabilității prețului inclus de către executorul Donos G. în conținutul procesului-verbal cu privire la sechestru din 26.07.2010. Continuându-și activitatea criminală și neluând în considerație faptul, că cererile participanților la licitație nu întrunesc condițiile legale, a eliberat cet. Rebeja M. și Nicoară P. bilet de participare

la licitația preconizată pentru 10.09.2010. În ziua respectivă, Bulat Gh. participând în calitate de licitator, încălcând prevederile art. 122 alin. (2) Cod de executare, potrivit cărora contestarea actelor executorului judecătoresc suspendă vânzarea bunului sechestrat până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, precum și a celor de la art. 402 alin. (1) și 403 Cod de procedură civilă, ce stabilesc termenul de 20 zile de declarare a recursului împotriva hotărârii judiciare și suspendarea executării hotărârii pe perioada examinării recursului, fără a ține cont de faptul, că la momentul petrecerii licitației -10.09.2010, hotărârea judiciară din 19.08.2010 nu era definitivă, a expus spre vânzare imobilul cu nr. cadastral 8950203.082.01, cu prețul inițial de 159 573 lei.

Ca rezultat al petrecerii licitației, Bulat Gh. a indicat în conținutul procesului – verbal cu privire la licitație din 10.09.2010, în rubrica rezervată pentru includerea sumelor propuse de către participanții la licitație, sume echivalente sumelor finale propuse de către aceștia, acțiuni ce contravin prevederilor art. 128 alin. (2) Cod de executare potrivit cărora, dacă în cererile de participare este propus un preț care depășește valoarea bunului stabilit în procesul - verbal cu privire la sechestrul, sau după caz în raportul de evaluare a lui, prețul inițial al bunului scos la licitație va fi cel mai mare propus de către participantul la licitație. Drept rezultat imobilul a fost adjudecat lui Rebeja M., care a propus suma de 235 000 lei.

În continuarea acțiunilor sale, Bulat Gh. a emis la 16.09.2010 încheierea privind încetarea procedurii de executare nr. 20/3 din 18.02.2010 și contrar prevederilor art. 80 alin. (3) Cod de executare nu a transmis documentul executoriu împreună cu copia încheierii Judecătoriei Telenești pentru anexare la dosarul civil.

În rezultatul acestor acțiuni au fost cauzate daune considerabile intereselor publice prin știrbirea imaginii autorității publice, precum și intereselor persoanei fizice Domnișoru V., căruia i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 1 445 000 lei.

3. Împotriva sentinței de încetare a declarat recurs procurorul, în care a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de fond, în alt complet de judecată, argumentând că instanța de fond eronat a interpretat legea procesual penală, or competența materială a infracțiunilor prevăzute de art. 328 Cod penal, este trecută în exclusivitate CNA.

3.1 Recurs suplimentar a depus și procurorul Bogdan E., care a solicitat casarea sentinței, cu reluarea cercetărilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri de condamnare în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 6 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții și

de a exercita activității ce țin de executarea deciziilor judiciare pe termen de trei ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2014, au fost admise recursurile declarate, din alte motive decât cele invocate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit căreia Bulat Gh. a fost achitat de sub învinuirea în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, argumentând, că concluzia instanței de apel privind achitarea inculpatului este neîntemeiată, deoarece vinovăția acestuia a fost confirmă prin probele administrate de acuzare.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2014, recursul ordinar a fost admis, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

7. În argumentarea soluției adoptate instanța de recurs a invocat, că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, prematur concluzionând asupra nevinovăției inculpatului, or dacă aceasta a ajuns la concluzia de nevinovăție a lui Bulat Gh. urma să dezvăluie concluziile sale și să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, ceea ce în speță nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015, recursurile declarate au fost admise, casată sentința și dispusă rejudecarea cauzei în prima instanță în alt complet de judecată.

În decizia adoptată Colegiul a invocat, că instanța de fond eronat a interpretat și nejustificat a aplicat prevederile art. 275 pct. 9), 332 alin. (1) și 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece procurorul Iachimovschi O., în conformitate cu prevederile art. 269 alin. (2) și 270 alin. (9) Cod de procedură penală, a fost în drept să exercite urmărirea penală în prezenta cauză .

În continuare s-a menționat, că reieșind din erorile de drept admise de prima instanță, instanța de apel nu este în drept să verifice împrejurările de fapt și aspectele de drept ale cauzei prin cercetarea nemijlocită a probelor, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

9. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 09 iunie 2016 Bulat Ghenadie a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

10. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că prin probele cercetate, care au fost raportate la aspectele de drept ce reglementează procedura de executare, în special cea de petrecere a licitației, nu s-au constatat că acțiunile întreprinse de Bulat Gh. depășesc în mod vădit atribuțiile de serviciu, deoarece în corespundere cu fișa postului Șefului oficiului de Executare, Bulat Gh. era în drept să asigure respectarea procesului de executare a documentelor în termenul prevăzut de legislație, să efectueze acțiuni de supraveghere și control al executării documentului executoriu de către executorii judecătorești, să verifice procedurile executorii ale executorilor judecătorești și dosarele personale ale beneficiarilor, precum și să emită încheieri de suspendare, încetare și restituire a documentului executoriu, fără a se implica în procesul propriu zis de executare.

În concluzie instanța a menționat că acțiunile de interpelare a informației de la organul cadastral privind costul imobilului scos la licitație, anunțul public despre petrecerea licitației, liberarea biletelor participanților la licitație și petrecerea nemijlocită a acesteia în cadrul unei proceduri executorii, nu conțin elementele constitutive a laturii obiective a componenței de depășire în mod vădit a atribuțiilor de serviciu, astfel, Bulat Gh. a conștientizat legalitatea acțiunilor sale, întreprinse în limitele atribuțiilor funcționale.

11. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, cu apel a contestat-o procurorul, care, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare conform învinuirii formulate prin rechizitoriu la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul administrației publice pe un termen de 5 ani.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele argumente:

- în speță regulile de vânzare a bunurilor sechestrate erau guvernate de secțiunea a 3-a din capitolul IX al Codului de executare, astfel că efectele contestării deciziilor de vânzare a bunurilor sechestrate nu puteau fi reglementate de art. 74, dar de prevederile art. 122 alin. (2) Cod de executare;
- actele oficiului de executare privind inițierea procedurii de licitație au fost emise fără a avea la bază o hotărâre judecătorească definitivă, așa cum prevedeau exigențele art. 122 alin. (2) Cod de executare, la acel moment;
- concluzia instanței prin care s-a menționat că nu poate fi apreciat ca o probă raportul de evaluare eliberat de Camera de Comerț și Industrie este eronată;
- instanța de fond nu a dat nici o apreciere faptului că prin hotărârea judecătorească definitivă din 16.06.2010, s-a constatat că de către executorul judecătorec a fost stabilit defectuos prețul bunului imobil, or în speță urma a fi

antrenat obligatoriu un specialist evaluator licențiat în conformitate cu prevederile art. 113 alin. (2) Cod de executare;

11.2 Împotriva sentinței a declarat apel și partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare argumentând că probele prezentate au fost apreciate unilateral, fără a se lua în considerație circumstanțele invocate de acuzatorul de stat .

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 mai 2017 apelurile declarate au fost admise, casată total sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Bulat Ghenadie a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul administrației publice pe un termen de 2 ani.

13. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu cu cauzarea de daune considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, care s-au soldat cu urmări grave, invocate în rechizitoriu.

În argumentarea soluției adoptate Colegiul penal a reținut că, probele prezentate de acuzatorul de stat confirmă vinovăția lui Bulat Gh. în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar în acțiunile inculpatului se regăsesc toate elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Așa dar, instanța de apel a conchis, că probele prezentate și cercetate indică asupra unor încălcări evidente comise de către Bulat Gh. în procesul licitației bunului sechestrat.

Colegiul a apreciat ca fiind eronată concluzia instanței de fond, care în hotărârea adoptată a făcut referire la prevederile art. 74 Cod de executare (red. 2004), or acestea nu au tangență cu speța dată, deoarece articolul în cauză se regăsește în capitolul VII al Codului de executare, intitulat „Procedura de executare” scopul normei fiind – de a reglementa chestiuni ce țin de executarea documentului executoriu (hotărâre judecătorească) care obliga debitorul de a întreprinde ceva.

Prin hotărârea din 10.11.2009 Domnișoru V. a fost obligat să restituie datoria și în vederea asigurării executării obligației, a fost aplicat sechestrul pe bunul imobil disco-barul „La Ventura” fără ca acesta să fie evaluat și fără a obliga executorul de a scoate bunul la licitație. În consecință Colegiul a reținut că situația expusă în rechizitoriu nu reflectă în nici un mod efectele ce vizează suspendarea efectelor hotărârii judecătorești din 10.11.2009, ci a efectelor

deciziei Oficiului de executare de a supune bunul imobil vânzării prin licitație. În asemenea circumstanțe regulile de înstrăinare a bunului imobil sechestrat nu era guvernat de prevederile conținute în capitolul VII al Codului de executare, dar de secțiunea a 3-a din capitolul IX cu titlu „Procedura de sechestrare și vânzare a bunurilor”, iar efectele contestării deciziilor de vânzare a bunurilor sechestrare se reglementau de prevederile art. 122 alin. (2) Cod de executare.

În continuare, instanța de apel a reținut, că în speță anunțul cu privire la petrecerea licitației, emiterea încheierii privind petrecerea licitației, prezentarea cererilor de participare la licitație și acceptarea acestora au avut loc, fără ca Bulat Gh. să aibă la bază o hotărâre judecătorească definitivă, așa cum stabileau prevederile art. 122 alin. (2) Cod de executare.

În confirmarea vinovăției lui Bulat Gh. Colegiul a reținut și depozițiile martorilor Corman Iu. și Corman E., care au relatat, că prețul prezentat de Organul Cadastral nu putea fi pus la baza evaluării de piață a bunului, or aceștia au expediat un răspuns la interpelarea lui Bulat Gh. privind prețul imobilului vizat, însă prețul indicat avea un caracter normativ, deoarece instituția în care activau nu dispunea de licență în domeniul evaluării, fapt despre care Bulat Gh. cunoștea.

14. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către inculpat, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârii contestate cu menținerea sentinței de achitare, argumentând următoarele:

- judecând cauza instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare după o sentință de achitare cu încălcarea prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală și nu a audiat pe viu martorii Eșanu D., Nicoară P., Cernica R., Rebeja M., Corman Iu. și Corman E., declarațiile cărora constituie o mărturie acuzatorie;

-acuzarea nu a prezentat probe care ar confirma existența tuturor elementelor infracțiunii incriminate;

-instanța de apel a depășit limitele învinuirii deoarece prin actul de învinuire lui Bulat Gh. nu i-a fost incriminat „depășirea în mod vădit a limitelor atribuțiilor de serviciu”;

- la data când a avut loc licitația hotărârea judecătorei Telenești din 19 august 2010 nu era contestată de către Domnișoru V. astfel că nu-i poate fi incriminat lui Bulat Gh. încălcarea prevederilor art. 122 alin. (2) Cod de executare;

- pretinsa daună materială de 1 445 000 lei nu corespunde circumstanțelor cauzei, or în această sumă este inclus și prețul terenului, pe când în speță, sechestru a fost aplicat doar pe încăperea disco-barului, care a fost evaluată de executorul judecătoresc în baza informației primite de la Oficiul Cadastral, iar debitorul la acel moment nu a prezentat alte probe referitor la costul imobilului;
- în procedura de executare Domnișoru V. nu a prezentat nici o cerere prin care și-ar fi exprimat dezacordul cu evaluarea efectuată de executorul judecătoresc;
- prin decizia Colegiului civil al CSJ din 21.08.2015, care este irevocabilă și definitivă s-a apreciat ca fiind corectă și legală procedura de petrecere a licitației din 10.09.2010, astfel fiind recunoscută corectitudinea executării hotărârii judecătorești;
- în cadrul cercetării judecătorești nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate în acțiunile lui Bulat Gh.;
- hotărârea contestată vine în contradicție cu decizia Curții de Apel Chișinău din 30.03.2016, prin care Donos G. a fost achitată, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, or cauza penală în privința lui Donos G. a fost disjungată din prezentul dosar prin ordonanța procurorului din 24.02.2012.

15. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de inculpat, considerându-l inadmisibil, deoarece recurentul solicită reaprecierea probelor, temei ce nu se regăsește în prevederile normei art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

16. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs, admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în temeiurile prevăzute de prezentul articol.

Recurentul invocă temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală și anume –fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul penal constată că acest temei și-a găsit confirmare în prezenta speță, reieșind din următoarele.

Conform art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit art. 52 Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Totodată, potrivit legislației penale, persoana este supusă răspunderii penale dacă, în acțiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Potrivit art. 113 Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespondenței exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Raportînd normele de drept sus menționate la prezenta speță instanța de recurs reține următoarele: potrivit rechizitoriului lui Bulat Gh. i-a fost incriminat, „ (...) *activînd în funcția de șef al Oficiului de Executare Telenești, fiind persoană persoană cu funcție de răspundere cu calitatea de persoană publică (...) și-a depășit vădit limitele împuternicirilor acordate prin lege (...) și contrar prevederilor art. 122 alin. (2) Cod de executare (red. 2005) și art. 402 alin. (1) și art. 303 Cod de procedură civilă, fără a lua în considerație că hotărârea instanței de judecată din 19 august 2010 nu a intrat în vigoare a expus spre vânzare bunul imobil cu nr. cadastral 8950203.082.01 cu prețul inițial de 159 573 lei (...)*” acțiunile acestuia fiind încadrate în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

După cum s-a enunțat mai sus, prin sentința primei instanțe Bulat Gh. a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii incriminate, pe motiv că faptele nu întrunesc elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Sentința a fost atacată cu apel de către procuror solicitîndu-se condamnarea Inculpatului conform învinuirii înaintate. Judecând cauza în ordinea procedurii de apel, instanța a admis apelul procurorului, pronunțînd o hotărîre de condamnare unde a dat o nouă interpretare probelor și a constatat că Bulat Gh.

a săvârșit infracțiunea de depășire în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldate cu urmări grave.

Analizând decizia recurată, Colegiul lărgit constată, că instanța de apel judecând cauza nu a ținut cont de prevederile art. 52, 113 Cod penal, art. 8 alin. (3), 389 alin. (1) Cod de procedură penală și greșit a admis apelul procurorului, or concluzia instanței ierarhic inferioare privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este pripită.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs concluzionează că, instanța de fond corect a conchis că învinuirea adusă lui Bulat Gh. nu este bazată pe probe concludente, ce ar dovedi vinovăția acestuia, probe, care ar confirma că acțiunile imputate lui Bulat Gh. constituie depășirea limitelor, drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Astfel corect prima instanță a menționat, pentru ca fapta să constituie infracțiunea prevăzută de art. 328 Cod penal, făptuitorul nu trebuie să presupună, dar trebuie să știe cu certitudine că depășește limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. În speță, însă toate acțiunile întreprinse de Bulat Gh. se încadrează în limitele competenței lui de serviciu, fapt confirmat prin fișa postului (f.d.160-164, vol. I).

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că art.328 Cod penal prezumă, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, elemente ce au fost incriminate inculpatului.

Sub acest aspect instanța de recurs relevă că prin săvârșirea unor acțiuni de către persoana publică, cu încălcarea unor cerințe sau circumstanțe speciale ori excepționale, indicate în lege, se înțelege – comiterea unor acțiuni care sunt în competența funcțională a persoanei publice, însă acestea au fost îndeplinite cu nerespectarea unor împrejurări, condiții impuse de lege, pentru adoptarea unui astfel de comportament.

La acest capitol Colegiul reține, că prin rechizitoriu lui Bulat Gh. i s-a imputat faptul, că acesta contrar prevederilor art. 122 alin. (2) Cod de executare (red. 2005) și art. 402 alin. (1) și art. 303 Cod de procedură civilă, fără a lua în considerație că hotărârea instanței de judecată din 19 august 2010 nu a intrat în vigoare a expus spre vânzare bunul imobil cu nr. cadastral 8950203.082.01 cu prețul inițial de 159 573 lei. Acestea fiind menționate Colegiul penal lărgit constată, că instanța de fond just a concluzionat că, la data petrecerii licitației 10 septembrie 2010, hotărârea Judecătorei Telenești din 19 august 2010 nu era contestată de către Domnișoru V.

nefiind declarat recurs împotriva acestei hotărâri, prin urmare nici nu poate fi invocată încălcarea prevederilor art. 122 alin. (2) Cod de executare (red. 2005) și art. 402 alin. (1), art. 303 Cod de procedură civilă, or la data petrecerii licitației Bulat Gh. nu putea să prevadă că Domnișoru V. va contesta hotărârea menționată ulterior la 19 septembrie 2010.

Tot aici, Colegiul reține că sunt juste și întemeiate concluziile instanței de fond referitor la faptul că la data petrecerii licitației-10 septembrie 2010 hotărârea Judecătoreiei Telenești din 19 august 2010 prin care a fost respinsă contestația depusă de Domnișoru V. asupra procesului-verbal de sechestrul din 26 iulie 2010 era definitivă, deoarece expirase termenul de 20 de zile prevăzut la art. 402 alin. (1) Cod de procedură civilă, iar acel fapt că aceasta a fost contestată ulterior, nu poate fi interpretat că Bulat Gh. a acționat cu rea credință, depășind în mod vădit drepturile și atribuțiile acordate prin lege.

La fel, instanța de recurs reține și decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016 prin care a fost respins recursul declarat de Domnișoru V. împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2015. Astfel, printr-o hotărârea judecătorească irevocabilă și definitivă s-a apreciat ca fiind legal procesul-verbal de petrecere a licitației din 10 septembrie 2010, iar instanța a constatat corectitudinea executării hotărârii judecătorești, prin urmare instanța a conchis, că acțiunile lui Bulat Gh. la executarea hotărârii Judecătoreiei Telenești din 10 noiembrie 2009 privind încasarea datoriei de la Domnișoru V. în beneficiul lui Popovici A. au fost absolut legale.

În consecință, instanța de recurs conchide asupra faptului că, instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluzia despre achitarea lui Bulat Gh. de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii să fie justă și întemeiată.

În acest context, Colegiul lărgit concluzionează, că decizia instanței de apel prin care s-a conchis că Bulat Gh. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, urmează a fi casată, ca fiind pripită și neîntemeiată, cu menținerea sentinței instanței de fond, care este legală, motiv pentru care se apreciază că apelul a fost greșit admis.

Astfel, recursul declarat de Bulat Gh. este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și cu menținerea sentinței primei instanțe.

17. În conformitate cu prevederile art. 434,435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Bulat Ghenadie, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 mai 2017, în cauza penală în privința *Bulat Ghenadie*, cu menținerea sentinței Judecătoriei Telenești din 09 iunie 2016, prin care Bulat Ghenadie a fost achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 iunie 2018.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecătorii

Anatolie Țurcan

Svetlana Filincova

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

OPINIE SEPARATĂ
a judecătorului Constantin Alerguș

(Expusă în temeiul art. 340 alin. (3) Cod de procedură penală pe cauza penală în privința lui *Bulat Ghenadie XXXXX*)

08 mai 2018

mun. Chișinău

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 mai 2018, a fost admis recursul ordinar declarat de inculpatul Bulat Ghenadie, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 mai 2017, în cauza penală în privința *Bulat Ghenadie*, cu menținerea sentinței Judecătorei Telenești din 09 iunie 2016, prin care Bulat Ghenadie a fost achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Pledez pentru o altă soluție decât cea adoptată cu majoritatea de voturi și consider că recursul ordinar declarat de inculpat urma a fi respins cu menținerea hotărârii contestate.

Analizând conținutul sentinței de achitare am constatat că probele prezentate de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii nu au fost supuse unei analize ample fiind doar enumerate și trecute în revistă.

Pornind de la textul învinuirii se constată că, în rechizitoriu se face trimitere la încălcarea de către Bulat Gh. a unor norme imperative și anume art.122 alin. (2) și art. 126 alin. (2) lit. a) Cod de executare (red. 2005), însă în partea motivată a sentinței nu se regăsește nici o analiză sau careva concluzii ale instanței sub aspectul acțiunilor inculpatului în raport cu normele imperative incriminate.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că acțiunile premergătoare licitației au avut loc în termenul în care încheierea Judecătorei Telenești din 19.08.2010 nu era definitivă, adică nu expirase termenul de recurs prevăzut la art. 402 alin. (1) cod de procedură civilă, și anume - anunțul privind petrecerea licitației a fost publicat la 27.08.2010; - încheierea privind petrecerea licitației a fost emisă la 06.09.2010; - cererile nr. 1056 și 1055 depuse de cet. Rebeja N. și Nicoară P., care de altfel nu conțineau informația privind prețul propus pentru bunul licitat, au fost acceptate de Bulat Gh. la 07.09.2010.

Totodată, Bulat Gh. a permis participarea la licitație a cet. Rebeja N. și Nicoară P. cu încălcarea prevederilor art. 126 alin. (2) lit. a) Cod de executare, fără

a lua în considerație că cererile participanților nu întrunesc condițiile legale obligatorii, nefiind indicat prețul propus pentru bunul scos la licitație.

Astfel, în cazul în care persoana nu a respectat cerințele referitoare la întocmirea și prezentarea documentelor, executorul judecătoresc, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (5) Cod de executare (red. 2005), urma să refuze primirea cererii.

Consider că în speță nu a avut loc o licitație, dar o mimare a licitației.

În continuare, țin să menționez, că la baza sentinței de achitare a fost pusă decizia Colegiului Civil, Comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 23.03.2016 (f.d.26-28, vol. IV), prin care a fost menținută încheierea Curții de Apel Bălți din 15.12.2015 potrivit căreia s-a decis că licitația ar fi fost legală. Instanța de apel în încheierea menționată și-a motivat soluția doar sub aspectul că executorul avea la executare un titlu executoriu și era obligat să întreprindă toate măsurile necesare pentru executarea acestuia, inclusiv și petrecerea licitației. Nimeni nu pune la îndoială că executorul nu ar fi avut dreptul să petreacă licitația, dar acesta era obligat să o petreacă cu respectarea normelor legale. Aspectul respectării legii în procesul licitației nu este motivat, or Curtea de Apel Bălți a casat soluția primei instanțe care a recunoscut ilegală licitația.

Faptul că instanța de fond a pus la baza achitării lui Bulat Gh. decizia Colegiului Civil, Comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 23.03.2016, care ar avea puterea lucrului judecat, este inadmisibil, dimpotrivă o soluție a unei cauze penale ar fi un motiv de revizuire a unei cauze civile. Astfel de precedent ar fi periculos pentru practica judiciară, or o soluție într-o cauză civilă ar determina soarta unei cauze penale.

La fel, țin să menționez, că la materialele cauzei nu este nici o probă care ar confirma că Domnișoru V. a primit hotărârea motivată a Judecătoriei Telenești din 19.08.2010 la momentul pronunțării.

Tot aici, țin să consemnez, că prin decizia Colegiului penal Lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2014, s-a dispus rejudecarea cauzei în instanța de apel, unde instanța de recurs a indicat că în speță probele prezentate de acuzare au fost apreciate superficial, iar concluzia despre nevinovăția persoanei este prematură, fiind date indicații instanței ierarhic inferioare referitor la necesitatea verificării minuțioase a fiecărei probe prezentate de acuzare cu dezvăluirea și argumentarea clară a concluziei instanței în acest sens (f.d.152-161, vol.II). Aceste indicații în conformitate cu prevederile art. 436 alin. (2) Cod de

procedură penală, sunt obligatorii pentru instanța de apel și de ele urmează să țină cont și instanța de recurs la o nouă judecare a cauzei.

Prin urmare, în urma acțiunilor ilegale ale șefului Oficiului de executare Bulat Gh., Domnișoru V. a fost deposedat de un spațiu comercial cu suprafața de 452 m², care prin Raportul de evaluare nr. 0277207 eliberat de Camera de Comerț și Industrie (licențiată în activitatea de evaluare a bunurilor imobile) a fost evaluat la prețul de piață de 1 445 000 lei (f.d.63-83, vol. I), dar vândut la licitație cu 235 000 lei. Astfel, Domnișoru V. având o datorie de 14 139 Euro (aproximativ 229 193 lei la data executării) a fost deposedat de bunul imobiliar, valoarea căruia în realitate depășea în mod substanțial această datorie.

Astfel, prin acțiunile ilegale ale lui Bulat Gh., Domnișoru V. a fost deposedat ilegal de imobilul ce-i aparținea, fiindu-i încălcat un drept esențial garantat de art. 46 din Constituția R. Moldova și art. 1 al Protocolului 1 la CoEDO, dreptul la proprietate privată și protecția acesteia.

În această situație pentru aceste încălcări Republica Moldova riscă să fie condamnată la Curtea Europeană a Drepturilor Omului și urmează să-i achite lui Domnișoru V. atât despăgubiri materiale, cât și morale.

Generalizând cele menționate mai sus, consider că decizia instanței de apel prin care Bulat Gh. a fost condamnat este una motivată și legală, or instanța a raportat acțiunile inculpatului reflectate în procesele-verbale la prevederile normelor imperative, care urmau a fi respectate, motivând fiecare ilegalitate în parte. Astfel, în urma încălcării a patru norme imperative, achitarea lui Bulat Gh. nu numai că este inadmisibilă, dar și imposibilă.

În temeiul art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, expun și semnez prezenta opinie separată, care se anexează la dosar.

Judecătorul Colegiului penal

Constantin Alerguș